

50 ÁR SÍÐANI JIMI HENDRIX DOYÐI

James Marshall "Jimi" Hendrix (fæddur Johnny Allen Hendrix 27. november 1942 í Seattle, Washington doyði hendan dagin fyri fimmti árum síðani, 18. september 1970 í London. Hann var amerikanskur rokkgittarisur, sangari og sangskrivari. Á pappírinum doyði hann av eini yvirdosis av soviheilivági. Ivi er sáddur um deyðsorsøkina, og nógvar konspiratiónteoriir hava verið frammi. Hann er grivin í Seattle í USA.

FYLLIR 76 Á LANDSFUNDI

Í morgin hevur Sambandsflokkurin landsfund. Sama dag fyllir fyrrverandi formaðurin og núverandi fólkatingsmaðurin Edmund Joensen, fólkatingsmaður, 76 ár – og Johan Dahl fyllir 61 ár.

Johs. Andr Næs 100 ár

Til pápa, verfaðir, abba og langabba okkara, Johannes Andreas Næs, á 100-ára minningardegi hansara 16. september 2020

Lag: Holli eingil, fylgisveinur mín ...
Aldist upp í Nes eitt fólkaferð,
kvinnur, menn, ein virkisfúsar skari,
eydnusom var teimum dagsins gerð,
um tað mangan strævið var í garði.

Starv sítt víða tey um lívsins pall
intu væl í vinnu og í verki,
kendu samanhald sum lívsins kall
undir felags ættarskjaldramerki.

Saman hjálptust tey við lívsins spæl,
kluvu ymsar vitsins brøttu tindar,
vignaðust í øllum verki væl,
søktu byr, har bestir vóru vindar.

Flestu farin eru frá oss nú,
eftir eru hjá oss vøkur minni,
har vit huga fyrstu fet og bú,
lívsins lag í hjarta várum inni.

Faðir vár vit heiðra her í dag,
nú hans aldar dagur myrkur rennur
við hans legu undir grønum flag,
sorgblídni hvør okkar stillur kennir.

Her tey hvíla, sum oss góvu lív,
her vit eiga virðismikla túgvu,
móðir vár og faðirs vakra vív,
minnir góð vit eiga her í rúgvu.

Latið oss so hvørt sum lív várt fer,
okkar eydnuløtur ikki gloyma,
men í hugans afturundirgerð
tær í hjartans loynikømrur goyma.

Vit – øll tini

Anna hjá Nigga 75 ár

Øll sum sum
hava sína gongd í
miðbýnum í Havn
kenna Annu
Joensen, eisini
nevnd Anna hjá
Nigga

Hvønn dag sæst Anna Joensen í havnargøtu í sínum elektriska koyristóli, sum hevur verið henna flutningsfar í nú í fjórðings øld.

Anna er dóttir Tóru og Nigga undir Kletti í Havn. Hon úr Kollafirði og hann úr Havn, undir Kletti, sum eru húsini aftan fyri Nólsoyarstovu í Gongini í Havn.

Anna vaks upp í gomlu Havnini saman við systkjunum Olevinu, Finnbjörg og Andreas. Systrarnar eru báðar farnar, men Andreas býr í Danmark.

Sum 14 ára gomul misti Anna mammu sína, sum doyði bráðliga av heila-bløðing. Hon var ógvuliga góð við mammu sína, so hetta gjørdist ein álvarsamur skelkur í lívi hennara.

Tey, ið eldri eru, minnstast uttan iva Annu úr Sjonleikarhúsinum.

– Hon átti Sjonleikarhúsið, sigur Birna Jacobsen, vinkona hennara. Tú skuldi sæð, hvussu hon og Rólant svingaðu og rockaðu har. Tað vóru dagar!

Annu dámdi eisini væl ítrótt, og hon var góður málmaður hjá Neistanum.

Anna arbeiddi á Meiarinum í Havn, har hon seldi mjólk við diskin. Birna greiðir frá, at Anna kendi øll og visti um øll. Og tá mjólkkin varð skamtáð, og hvør húski bara kundi fáa ein litur av mjólk, so visti hon, hvar tað vóru nógv børn í húsinum, og so gav hon teimum eitt sindur eyka av mjólk.

– Soleiðis var Anna, so hjartagóð og fitt.

Hon var eisini nógv á Kondittarinum – og tá eingin mjólk var komin, so skrivaði hon ein seðil á hurðina, at »mjólkkin kem-

ur klokkan eitt», og so fór hon niðan á Kondittarið.

Seinni fór Anna niður til Danmarkar at læra til sjúkrahjálpara í De Gamles By. Hon kom heimaftur í 1967 og fór á hospitalið at arbeiða.

Birna fortelur, at juli mánaði í 1969 fór tey nøkur vinfólk ein til London, tey vóru Anna, Birna, Eivind í Gongini, Elin Mourtsen, Rólant Samuelson. Tá var tað, at Anna søkti sær arbeiði á einum sjúkrahúsi, St. Josephs Hospital sum sjúkrahjálpari, og har var hon í eitt heilt ár. Har dámdi henni væl at vera, sjálv um hon als ikki dugdi málið.

Hon flutti seinni til Danmarkar. Har hevði hon fingið arbeiði á Sankt Elisabeth Hospital, og har arbeiddi hon líka til hon gjørdist sjúk. Har var hon ógvuliga væl lýdd av øllum.

Birna greiðir frá, at tá

hon gekk á Amagerbrogade saman við Annu, so kendu øll hana.

– Fóru vit inn í ein handil, so var ein stjóri, har hon hevði passað mammuna. Og so var guldsmeden, sum hon eisini hevði passað. Hon kendi so nógv fólk, sigur Birna.

Men tann 4. desember í 1994 rakti lagnan Annu. Hon fekk eina heila bløðing og gjørdist lamin, 49 ára gomul.

Eftir drúgva sjúkralegu og eftir at hava búð á ymsum heimum í Danmark, flutti hon heim til Føroya.

Var Anna kend í Havnini í 60'unum, so er hon eisini kend í havnargøtum í dag. Tí hvønn dag er hon úti. Og hon fer hvønn dag oman í Gongina, har hon stendur aftan fyri Sjóvinnubankan og framman fyri barnaheimið og roykir eina sigarett og nýtir lötuna.

Í nógv ár hevur Anna

búð í gomlu lærarahúsinum í Konradsbrekku ella Grím Kambansgøtu. Men í lötuni býr hon í Lon, tí hon fær ikki verið í húsunum, tí stóðan er versnað soleiðis, at hon eisini má brúka koyristól inni.

– Anna bíðar bara til hon sleppur heim, hon kallar tað sítt heim, sigur Birna.

Anna fólir eisini nakað serligt fyri lærarahúsinum, tí elsta systir hennara, Olevina, giftist inn har við Torkil Sørensen, sum var sonur Zacharias Sørensen, skúlastjóra, sum búði har – og har er Ingi Sørensen, systirsonurin, sum eisini hevur tikið myndina omanfyri, føddur.

Vit ynskja Annu hjartaliga tillukku við 75 ára degnum!